

V. HNAT'UK A S.CZAMBEL

Vzťah V.Hnaťuka a S.Czambela je predmetom nášho záujmu preto, že na ňom možno vidieť a identifikovať niektoré výrazné črty jednej z vývinových etáp názorov na dôležitý okruh otázok, zaujímajúci vedcov z viacerých vedných disciplín, a to na problematiku pôvodu východoslovenských a rusínskych nárečí na východnom Slovensku a s tým súvisiacu otázku národnej či národnostnej príslušnosti obyvateľ'ov tohto regiónu (resp. aj obyvateľ'ov hovoriacich východnou slovenčinou ale hlásiacich sa k rusinskej národnosti v dnešnej Juhoslávii).

V.Hnaťuk a S.Czambel dobre poznali a navzájom vysoko hodnotili výsledky vedeckých výskumov jeden druhého. Pravda, na viaceré odborné otázky mali odlišné, ba i protichodné názory. Tak napr. Hnaťukove tvrdenia, že nárečia východoslovenských Rusínov i Slovákov ("Slovjakov") sú nárečiami ukrajinského jazyka a obyvatelia oboch nárečových skupín sú príslušníkmi "ruskej", a nie slovenskej národnosti, S. Czambel jednoznačne odmietal a správne dokazoval, že "slovjacké" nárečie je dialektom slovenského jazyka a jeho nositelia sú Slováci. Rovnako S.Czambel správne obhajoval slovenský (zemplínsky) jazykový charakter dialektu vojvodinských Rusínov proti Hnaťukovmu názoru o rusinskom charaktere tohto nárečia.

Obaja významní vedci sa svojou neúnavnou aktivitou na viacerých úsekoch vedeckého bádania veľkou mierou zaslúžili o to, že uvedená problematika sa začala hlbšie skúmať a posudzovať nielen v úzkych domácich, ale aj v širších slavistických súvislostiach a prispeli tak k jej postupnému pozitívnemu vedeckému riešeniu.